

Протокол
про внесення змін до Конвенції між Урядом Республіки Австрія і Урядом
України про уникнення подвійного оподаткування та попередження
податкових ухилень стосовно податків на доходи і на майно

Уряд Республіки Австрія і Уряд України, (далі – Договірні Держави)

бажаючи укласти Протокол про внесення змін до Конвенції між Урядом Республіки Австрія і Урядом України про уникнення подвійного оподаткування та попередження податкових ухилень стосовно податків на доходи і на майно, вчиненої у м. Києві 16 жовтня 1997 року (далі – Конвенція), домовились про таке:

Стаття 1

Преамбулу Конвенції замінити такою преамбулою:

«Уряд Республіки Австрія і Уряд України,

бажаючи надалі розвивати економічні відносини та посилити співпрацю у податкових питаннях,

маючи намір усунути подвійне оподаткування стосовно податків, на які поширюється дія цієї Конвенції, без створення можливостей для повного звільнення від оподаткування або зменшення оподаткування шляхом податкового ухилення або уникнення (у тому числі шляхом неправомірного використання угод з метою отримання пільг, передбачених цією Конвенцією, що має наслідком отримання непрямой вигоди резидентами третіх Держав),

домовились про таке:».

Стаття 2

Підпункт (ii) підпункту (a) пункту 3 статті 2 «Податки, на які поширюється Конвенція» Конвенції замінити таким підпунктом:

«(ii) податок на доходи фізичних осіб».

Стаття 3

Пункт 1 статті 4 «Резидент» Конвенції замінити таким пунктом:

«1. Для цілей цієї Конвенції термін «резидент Договірної Держави» означає будь-яку особу, яка за законодавством цієї Держави підлягає оподаткуванню в ній на підставі місця проживання, постійного місцеперебування, місця управління, місця реєстрації або іншого аналогічного критерію, а також включає цю Державу та будь-яку її адміністративно-територіальну одиницю

або місцевий орган влади. Цей термін, проте, не включає будь-яку особу, яка підлягає оподаткуванню в цій Державі лише стосовно доходів із джерел у цій Державі або стосовно майна, що в ній знаходиться.».

Стаття 4

Пункт 2 статті 10 «Дивіденди» Конвенції замінити таким пунктом:

«2. Однак дивіденди, що сплачуються компанією, яка є резидентом Договірної Держави можуть також оподатковуватись у цій Державі відповідно до законодавства цієї Держави, але якщо фактичний власник дивідендів є резидентом іншої Договірної Держави, то податок, що стягується таким чином, не повинен перевищувати:

а) 5 відсотків від загальної суми дивідендів, якщо фактичним власником дивідендів є компанія (інша, ніж партнерство), яка безпосередньо володіє щонайменше 10 відсотками капіталу компанії, яка виплачує дивіденди;

б) 15 відсотків від загальної суми дивідендів в усіх інших випадках.».

Стаття 5

1. Пункт 2 статті 11 «Проценти» Конвенції замінити таким пунктом:

«2. Однак проценти, можуть також оподатковуватись у цій Договірній Державі, у якій вони виникають, та відповідно до законодавства цієї Держави, але якщо фактичний власник процентів є резидентом іншої Договірної Держави, податок, що стягується таким чином, не повинен перевищувати 5 відсотків від загальної суми процентів. Спосіб застосування цих обмежень встановлюється компетентними органами Договірних Держав за взаємною домовленістю.».

2. Пункт 7 статті 11 «Проценти» Конвенції замінити таким пунктом:

«7. Незважаючи на положення пункту 2, проценти, про які йдеться у пункті 1, оподатковуються тільки у Договірній Державі, резидентом якої є отримувач, якщо фактичний власник процентів є резидентом цієї Держави, та:

а) є самою Державою, її адміністративно-територіальною одиницею, або місцевим органом влади, або центральним банком;

б) якщо проценти сплачуються Державою, у якій ці проценти виникають, або її адміністративно-територіальною одиницею, або місцевим органом влади;

с) якщо проценти сплачуються стосовно позик, боргових зобов'язань або кредиту, які мають бути сплачені або які були заборговані, надані, гарантовані або застраховані цією Державою, або її адміністративно-територіальною одиницею, місцевим органом влади, або експортним фінансовим агентством.»

3. Пункт 8 статті 11 «Проценти» Конвенції видалити.

Стаття 6

1. Пункти 1, 2 та 3 статті 12 «Роялті» Конвенції замінити такими пунктами:

«1. Роялті, які виникають у Договірній Державі і сплачуються резиденту іншої Договірної Держави, можуть оподатковуватись у цій іншій Державі.

2. Однак роялті, що виникають у Договірній Державі, можуть також оподатковуватись у цій Державі відповідно до законодавства цієї Держави, але якщо фактичний власник роялті є резидентом іншої Договірної Держави, податок, що стягується таким чином, не повинен перевищувати 10 відсотків від загальної суми платежів, зазначених у підпункті а) пункту 4 цієї статті.

3. Незважаючи на положення пункту 2 цієї статті, роялті, що виникають у Договірній Державі можуть також оподатковуватись у цій Державі відповідно до законодавства цієї Держави, але якщо фактичний власник роялті є резидентом іншої Договірної Держави, податок, що стягується таким чином, не повинен перевищувати 5 відсотків від загальної суми платежів, зазначених у підпункті б) пункту 4 цієї статті.».

Стаття 7

Після статті 23 «Усунення подвійного оподаткування» Конвенції додати таку статтю:

«Стаття 23А

Право на отримання вигід

1. Незважаючи на інші положення цієї Конвенції, вигоди, передбачені цією Конвенцією, не надаються стосовно певного виду доходу або майна, якщо з урахуванням всіх відповідних фактів та обставин можна дійти обґрунтованого висновку, що отримання такої вигоди було однією з головних цілей угоди чи операції, яка прямо або опосередковано створила підстави для такої вигоди, якщо не встановлено, що надання такої вигоди за таких обставин узгоджується з метою та цілями відповідних положень цієї Конвенції.

2. Якщо, відповідно до пункту 1, особі відмовлено в наданні вигоди, передбаченої цією Конвенцією, компетентний орган Договірної Держави, який в іншому випадку надав би цю вигоду, тим не менш, повинен вважати цю особу як таку, що має право на отримання цієї вигоди або інших вигід стосовно певного виду доходів або майна, якщо такий компетентний орган за запитом цієї особи та після розгляду відповідних фактів та обставин доходить висновку, що такі вигоди були б надані цій особі за відсутності угоди або операції, зазначених у пункті 1. Компетентний орган Договірної Держави, до якого

зроблено запит, повинен проконсультуватися з компетентним органом іншої Договірної Держави, перш ніж відмовити по запити, зробленому резидентом цієї іншої Держави відповідно до цього пункту.».

Стаття 8

1. Статтю 26 «Обмін інформацією» Конвенції замінити такою статтею:

«Стаття 26

Обмін інформацією

1. Компетентні органи Договірних Держав обмінюються інформацією, яка є значимою для виконання положень цієї Конвенції або адміністрування чи виконання національних законів, що стосуються податків будь-якого виду та визначення, які стягуються від імені Договірних Держав або їхніх адміністративно-територіальних одиниць, або місцевих органів влади тією мірою, якою оподаткування, згідно з такими законами, не суперечить цій Конвенції. Обмін інформацією не обмежується статтями 1 та 2.

2. Будь-яка інформація, одержана Договірною Державою відповідно до пункту 1, вважається конфіденційною так само, як і інформація, одержана відповідно до національного законодавства цієї Держави, вона може розкриватися тільки особам або органам влади (у тому числі судам і адміністративним органам), які займаються нарахуванням або збором, примусовим стягненням податків, зазначених у пункті 1, або судовим розслідуванням, або розглядом апеляцій стосовно таких податків, або наглядом за вищенаведеним. Такі особи або органи використовують інформацію тільки з цією метою. Вони можуть розкривати інформацію під час відкритого судового засідання або в тексті судових рішень. Незважаючи на вищевикладене, інформація, отримана Договірною Державою, може використовуватись для інших цілей, якщо така інформація може використовуватися для таких інших цілей відповідно до законодавств обох Держав, і якщо компетентний орган Держави, яка надає інформацію, дав дозвіл на таке використання.

3. У жодному разі положення пунктів 1 та 2 не слід тлумачити як такі, що покладають на Договірні Держави зобов'язання:

- а) здійснювати адміністративні заходи, що суперечать законодавству та адміністративній практиці однієї або іншої Договірної Держави;
- б) надавати інформацію, яку неможливо одержати за законодавством або в межах звичайного процесу адміністрування в одній або іншій Договірній Державі;
- в) надавати інформацію, яка розкриватиме будь-яку торговельну, підприємницьку, промислову, комерційну або професійну таємницю або торговельний процес, або інформацію, розкриття якої суперечило б інтересам державної політики.

4. Якщо інформація запитується Договірною Державою відповідно до цієї статті, інша Договірна Держава для отримання інформації, стосовно якої здійснено запит, повинна застосувати всі свої заходи зі збору інформації, навіть якщо ця інша Держава може не потребувати такої інформації для своїх власних податкових цілей. На зобов'язання, викладене у попередньому реченні, поширюються обмеження, зазначені у пункті 3, але у жодному разі такі обмеження не можуть тлумачитися як такі, що дозволяють Договірній Державі відмовити у наданні інформації виключно на підставі того, що вона не має національного інтересу щодо такої інформації.

5. У жодному разі положення пункту 3 не повинні тлумачитися як такі, що дозволяють Договірній Державі відмовляти у наданні інформації виключно на підставі того, що інформація належить банку, іншій фінансовій установі, призначеній особі (номінальному власнику) або особі, що діє як агент або фідуціар, або тому, що вона стосується майнових часток в особі.».

2. Такий пункт додати до Протоколу, підписаного 16 жовтня 1997 року у м. Київ, та діючий пункт Протоколу «Тлумачення Конвенції» перенумерувати у пункт 1:

«2. До статті 26:

Компетентний орган Держави-заявника, надаватиме наступну інформацію компетентному органу запитуваної Держави, коли подає запит на інформацію згідно з Конвенцією, щоб продемонструвати обґрунтовану необхідність в такій інформації по запиту:

- a) відомості щодо особи, яка перевіряється або перебуває під слідством;
- b) заява щодо необхідної інформації включаючи її сутність та форму, в якій Держава, що здійснює запит, бажає отримати інформацію від запитуваної Держави;
- c) податкова ціль, для якої запитується інформація;
- d) підстави вважати, що інформація, яка запитується, є у запитуваної Держави або знаходиться у володінні чи під контролем особи, що перебуває під юрисдикцією запитуваної Держави;
- e) в тій мірі, наскільки відомо, ім'я та адреса будь-якої особи, яка вважається такою, що володіє запитуваною інформацією;
- f) підтвердження того, що запитуюча Держава використала всі доступні засоби на власній території, щоб отримати інформацію, за винятком тих, які б спричинили несумірні труднощі.»

Стаття 9

1. Кожна із Договірних Держав письмово повідомляє іншу дипломатичними каналами про завершення внутрішньодержавних процедур, необхідних для набрання цим Протоколом чинності.

2. Цей Протокол є невід'ємною частиною Конвенції та набирає чинності на тридцятий день з дати отримання другого повідомлення, зазначеного у пункті 1 цієї статті.

Цей Протокол буде застосовуватись:

а) стосовно податків, утриманих у джерела, на суми, сплачені або перераховані нерезидентам станом на або після першого січня календарного року, наступного за роком набрання чинності цим Протоколом;

б) стосовно інших податків за податкові роки, що починаються станом на або після першого січня календарного року, наступного за роком набрання чинності цим Протоколом.

3. Незважаючи на пункт 2, положення статті 6 Протоколу набирають чинності через рік після набрання чинності Протоколом та будуть діяти для податкових років, що починаються станом на або після першого січня календарного року, наступного за роком набрання чинності статтею 6 Протоколу.

На посвідчення чого ті, що нижче підписалися, відповідним чином на те уповноважені, підписали цей Протокол.

Учинено в м. Київ «15» червня 2020 року в двох примірниках, кожний німецькою, українською та англійською мовами, при цьому всі тексти є автентичними. У випадку виникнення розбіжностей щодо застосування або тлумачення положень цього Протоколу перевага надається тексту англійською мовою.

**За Уряд
Республіки Австрія:**

Гернот Пфандлер

**За Уряд
України:**

Сергій Марченко

